

bevilges løbende for hvert Finantsaar. Den Omstændighed, at Forslaget om en Bevilling til et saadant Arbejde indkom i irregulair Tid, forekommer mig i og for sig at ville kunne have indeholdt Grund nok for vedkommende Ministerium til slet ikke at tage Hensyn dertil for det kommende Finantsaar. Dette har jeg dog ikke gjort, netop fordi det kommende Finantsaar sandsynligviis er det sidste, for hvilket Rigsdagen vil komme til at bevilge Summer til Hovedlandeveis og Hovedlandeveisgader. Dette har for mig været et Motiv til, skjøndt dette Forlangende indkom for sildigt, dog at bringe det frem for Rigsdagen til Afgjørelse. Det forekommer mig altsaa, at den Misnøie, som den ærede Folkethingsmand for Odense udtalte med Hensyn til Ministeriets Optræden i dette Spørgsmaal, ikke er fuldt begrundet.

Winther: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Winther: Jeg vil blot bemærke, at da den høitærede Indenrigsminister ikke vil forsvare det Punkt, som jeg angreb, er jeg dermed tilfredsstillet. Søvrigt er jeg ogsaa af den Mening, at det heller ikke er heldigt, at Amtmændene sidde i Rigsdagen, og det glæder mig, at jeg i den Henseende har haft Medhold af en Mand, der har megen Sagkundskab. Det er en nuværende Landsthingsmand, der her som Minister har udtalt, at han ikke anfaae det for heldigt, at Amtmændene vare borte fra deres Embede og vare her i Rigsdagen. Jeg husker, at der engang var 10 Amtmænd her i Repræsentationen.

Formanden: Jeg maa dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det af ham berørte Punkt ligger noget borte fra det Afsnit af Indenrigsministeriets Budget, der er under Forhandling.

Winther: Det var blot for, at den ærede Minister ikke skulde troe, at jeg var i nogen Selvmobsigelse, naar jeg havde opstillet det Princip, jeg udtalte, og jeg saa skulde have haft nogen anden Mening om Amtmændenes Tilstedeværelse i Rigsdagen.

Sylvester Jørgensen: Det er blot en kort Bemærkning, jeg vil tillade mig i Anledning af det Spørgsmaal, hvorvidt en fast lønnet Embedsmand overhovedet maa besætte sig med andre Forretninger. Jeg er enig med de Talere, der have ytret, at det i Reglen ikke vilde være heldigt, at fast lønede Embedsmænd besættede sig med andre Forretninger, for hvilke de fik en Løn foruden den, de havde; men skjøndt dette kan fremsættes som en almindelig Regel, saa antager jeg dog, at der maa kunne gives Undtagelser. Jeg er derfor ganske enig med den høitærede Indenrigsminister, naar han yttrede, at en saadan Post neppe for den Priis vilde kunne bestyres af en privat Mand; men det er netop dette, der giver mig Anledning til at henstille til den høitærede Indenrigsministers Overveelse, om der ikke blandt de mangfoldige pensionerede Embedsmænd skulde være en og anden, som baade kunde være dygtig og villig til at overtage en saadan Forretning. Jeg tænker mig til Ex., at en af de ikke saa afgangne pensionerede Ministre maastee vilde være villig til at overtage en saadan Post blot som en Gressag.

Rettelser i Briz's Foredrag:

Sp. 2704, Lin. 23 f. o.: „at den kom ud“ læs: „at den ikke kom ud“
 samme Sp., Lin. 7 f. n.: „medtage“ læs: „modtage“